

ønske, at Loven i det Hele maa nyde Fremme. Naar jeg har deeltaget i at stille Forslag til § 8, saa er min Grund dertil for det Første omtrent den Betragtning, der er udtalt om Forligelsesvæsenet af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts anden Valgkreds (Tscherning), men ved Siden deraf lægger jeg ikke en saa stor Vægt paa Nødvendigheden af § 8's Bibeholdelse som han. Ved første Behandling udtalte den ærede Ordfører sig for en Tilføining omtrent som den, der indeholdes i § 8, og hans Ytringer derom mødte dengang ikke nogen Modsigelse fra andre Sider; der er ogsaa, som Ordføreren har gjort opmærksom paa, efterat Loven var fremkommen, gjennem de offentlige Blade af en meget kyndig Dommer udtalt den bestemte Formening, at en saadan Bestemmelse var meget ønskelig i denne Lov, og vi have jo ogsaa hørt den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (L. C. Larsen) yttre sig bifaldende derom. Dette har gjort, at jeg har været enig i at foreslaae Paragraphen, men jeg har dog stædse ved Siden af denne Enighed anført, at min endelige Afstemning aldeles vil afhænge af den ærede Justitsministers Udtalelser om den, og efterat jeg idag har hørt den ærede Ministers Udtalelse, frygter jeg for, at en Vedtagelse af denne Paragraph vil kunne standse den hele Lov, som jeg forøvrigt ønsker fremmet. Naar den ærede Minister i sin Udtalelse mod Paragraphen har anført, at han, naar den gik ud, paa det Nøieste vilde overveie, hvad her er anført med Hensyn til den mindre heldige Maade, hvorpaa Forligelsesvæsenet efter de nugældende Bestemmelser udøves, og at han, naar han maatte komme til den Tro — det forekom mig endog, at han antog det for sandsynligt, at han vilde komme til en saadan Mening — at en Forandring kunde være ønskelig, saa selv vilde fremkomme med et Lovforslag i den Retning og maaskee ved den Leilighed medtage enkelte andre Punkter, som det med det Samme kunde være ønskeligt at forandre, med Hensyn til det gjældende Forligsvæsen — naar den ærede Minister ved Siden af sin Modstand mod § 8 har udtalt sig saaledes, saa stiller det sig for mig, som om det for Dieblisset vil være rigtigst at lade § 8 gaae ud. Det er

for at forklare denne min Stilling til Forslaget, at jeg har yttret mig, thi den er som sagt noget egen, sammenlignet med de ærede Taleves, der hidtil have udtalt sig.

Rigsdagsmanden for Ribe Amts 2den Valgkreds (H. Hage) frasaaldt Ordet.

Alberti: Jeg maa tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger imod, hvad der er yttret af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Naar han siger, at § 8 skulde være det egentlig Gavnlige, der skabtes ved Loven, eller være uadskillig fra de øvrige Bestemmelser i den, saa troer jeg, at derimod allerede er fremkommet en meget vægtig Indvending ved det, den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (N. A. Hansen) nys udtalte; men jeg troer tillige, at Erfaringen forlængst har vist, at den Paastand, hvorpaa han støttede sin Mening, er urigtig. Han sagde nemlig, at den Praxis, som vi her vilde skabe ved denne Lov, medførte, at § 8 maatte bibeholdes, og han henviste da, som yderligere Grund herfor, til den Omstændighed, at de nye Forligelsescommissjoner paa Landet vilde savne det juridiske Element. Men, som allerede udviklet og bemærket igaar, har der været en Klasse Forligelsescommissjoner ligesaa 1795, som have savnet det juridiske Element, nemlig Forligelsescommissjonerne i Kjøbstæderne. Har det juridiske Element været deri, saa har det været en reen Tilfældighed, thi Lovgivningen har ikke bestemt, at det skal findes deri; men man har dog endnu ingenstunde hørt, at Forligsmæglingen i Kjøbstæderne var mindre frugtbringende end Forligsmæglingen der, hvor det juridiske Mæglingselement var tilstede, og jeg har ingenstunde hørt, at Forligsmæglingen i Kjøbstæderne førte til flere Annullationer end Forligsmæglingen paa Landet. Jeg troer følgelig, at der foreligger Beviis for, at den bestaaende processuelle Lovgivning slet ikke har den allermindste nødvendige Forbindelse med den Maade, hvorpaa Forligelsesmæglingen foretages. Det er, som den ærede Ordfører gjentagen har fremhævet, paa Klagens Affattelse, at Spørgsmaalet om rigtig Forligsklage især bygges, men Commissairerne